

Simul a' uobis, uiz Clarissime, atq; non eram negatus,
quid uel tua in me promerita, uel Symmachi etiam pre-
ceptum totiens ab eo inculcatum, ut priores scilicet scribant,
qui peregre abierunt, requirere uideretur. Mei
enim erat officij litterarum frequentia parem beneficijs in
me tuis animum declarare. quod abunde sane facturum eram
ni ueritus fuisset, ne publicis Academia negotijs, quibus in
Rectoria tua distringebaris, occupatum ante & molestatum sans
porro etiam occuparem; & hoc modo officium meum, quod
gratum esse debebat ingratum tibi & iniucundum accideret.
que ratio curi iam defuerit, & ex molestias illas exiuisse te
intellegam, cur scriptionem postmodum insuperhabere aut pro-
ferre uelim, causam non inuenio. quod accedit & illud, quod
cui hic conuictor meus iuuenis eruditus & honestus ad
uestram Academiam accessurus esset, ne cum ignotis plaxe
uiuere uideretur, ad aliquam multos & inter eos ad tui quoq;
notitiam me quasi paratio & proxeneta uti uoluerit. quod
ego onus (si tamen onus dicendum quod pro amici commodis
suscipitur) lubens merito efferre ut debui, ita uolui. quare
pro ueteri inter nos amicitia maxime te rogatum
uelim, ut eum non tam communi studiorum, quam pri-
uata mei causa more tuo humaniter & accipias, eiq;
consilio & opera tua in rebus suis apud uos instituentis
prodesse audeas. quod si facies (qui enim facturum sis
non dubito) & magis me tibi magisque deuinxeris, nouum
quoque nominis tui studiosum hac comitate tua tibi pepereris.
non enim dum eum tibi commendo, uerendum mihi existimo,

Ne incutiant aliena mihi peccata ruborem.
De studijs meis non multa perferibam, cum de illis &
alijs commodis ex genulo litterarum possis cognoscere.
Melior iam horis subsecutis nescio quos uerissimum
libros, quos ego ante Propertium pluribus a' me locis
interpretatum & emendatum propediem cum dis uolentibus
edere decreui. Jam nomen cum audio sat scilicet risurum
te, quem & de SUSPICIONIBUS Gruterianis, libro mei
haut sane quam absimili, risisse olim meminimus. Multos

tamen & uarios uariorum scriptorum locos in illis
correctos & inlustratos comperies, ut meam tibi operam
aliquo modo probare me posse confidam.
Optimo & doctissimo seni Dn. Pithopæo amico paterno
plurimam a me salutem ubi nunciaueris, tum illud addito,
petere me ut editionem paraphrascos sue in Ariem Horatii
poeticam tandem adornet. nam quamuis & ipse in eodem
opere fuerim, nolim tamen amici luminibus labore meo
temore officere. siquidem & alios habeo scriptores, quos
ueterum librorum ope castigatiores edere possem. in
quibus praecipue colloco Symmachum, quem ubi plus &
otij & eruditionis ac iudicij ætate nactus fuero innu-
meris, supra quam quisquam eruditorum credere potuisset,
mendis liberatum pristino tandem mitiori restitui, nec
amplum sane uel ingeniosissimis post me spicilegium relinq-
uisses meus Dn. Giphanius amicissime te salutat, & necum
una de rerum tuarum & Academiæ statu certi quid
libenter intellexeret. quare si opere fuerit breuiter ali-
quid inuenire poteris. literas hic gerulus com mode
ad nos procurabit, & te interim de Giphaniæ ualitudine,
moribus, alijs edocebit. Meum queso patrelem tibi
commendatum habe: tuam quoq; uxorem ex me saluta.
Bene uale & tui me studiosissimum amare perge.
Ingelstadio ex adibus Giphaniæ 17 Augusti. stylo ueteri
A^o xcv.

T. Exc. R.

Gheppius Francus.